

undersøge Nationalbankaktiernes Kurser — jeg har taget Tallene fra 1895 til Dato —, ville vi finde, at Kurserne i Slutningen af 90erne vare betydeligt højere, end de ere nu. I 1895, det første Aar, for hvilket jeg har fremtaget Oplysninger, stode Nationalbankaktierne den 1. April i 163³/₄. Nu er det klart, at efterhaanden som det Tidspunkt, næmede sig, da Oktrojen skulde fornyes, blev man i Banken noget usikker overfor Fremtiden, og det har givet Anledning til, at Aktierne ere faldne fra disse 163³/₄, hvori de stode i 1895, først langsomt, senere lidt hurtigere, indtil de paa det Tidspunkt, da Oktrojløvsforslaget blev forelagt, stode i saadant noget som 143. Det vil altsaa sige, at de ere faldne med en Snes Procent. Saa kommer der ganske vist, umiddelbart efter at Lovforslaget er forelagt, en lille Stigning, men den drejer sig dog ikke om mere end 3—4 pCt. Endnu den Dag i Dag er Nationalbankaktiernes Kurs 19 pCt. under, hvad de vare i Slutningen af 90erne. Det er muligt, at man kan udtrykke det paa den Maade, at Aktionærerne havde ventet noget værre — det kan maaske have været Tilfældet paa visse Tidspunkter —, men naar det nu alligevel viser sig, at Kurserne have været stærkt nedadgaende, endog indtil 20 pCt., og at de siden kun ere gaaede 3—4 pCt. frem, kan jeg ikke se, vi have Ret til at sige, at Banken alligevel er bleven favoriseret stærkt. Nu kan man naturligvis sige: Men ere disse Kurssvingninger ikke fremkomne af andre Grunde, er det ikke Udbyttet, der har varieret? Nej, slet ikke, tværtimod, Udbyttet vilde snarere have givet Anledning til stigende Kurser. Udbyttet af Aktierne var fra 1894 til 1897 6,6 pCt., medens det fra 1902 til 1906 stadig har været 7 pCt. Der har altsaa været stigende Udbytte og faldende Kurs, saa det kan ikke være Udbyttet, der har bevirket, at Kursen er gaaet saa meget ned.

Jeg tror altsaa, at man ikke kan paa-vise, at Banken skulde blive i den Grad favoriseret, som man fra enkelte Sider synes tilbøjelig til at tro, og i det Øjeblik, det ikke er Tilfældet, kunne vi ikke tage enkelte Bestemmelser ud og sige: Nu klemme vi dem lidt ekstra hist og her. Om vi mulig skulde tage et noget mindre Beløb forlods, som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) omtalte, og en noget større Del af Udbyttet, naar det kommer over de 6 pCt., kan der altid diskuteres om. Der kan overhovedet

være forskellige Maader at ordne Sagen paa, men som Forslaget foreligger her, forekommer det mig, at det kan være lige saa godt som det andet.

Dette Grundlag er altsaa Overenskomsten afsluttet paa, og det forekommer mig, at hvis der ikke fra anden Side kan paavises Grunde til at forlange en helt anden Ordning — jeg tænker ikke her paa Socialdemokraternes Forslag om en Statsbank, men paa Ordningen med Hensyn til Nationalbanken — eller til at forlade dette Princip og gaa over til noget helt nyt, maa vi vistnok i det væsentlige blive staaende ved det, vi have i Forslaget.

Det samme gælder i Virkeligheden overfor Spørgsmaalet om Filialer. Der vilde ikke være det allerringeste i Vejen for, antager jeg, at vi kunde have faaet Forslaget indrettet paa en saadan Maade, at Nationalbanken havde været forpligtet til forlods at paatage sig Udgiften ved at lægge forskellige Filialer omkring i Landet. Det er det, som tidligere har været paa Tale. Nu er man imidlertid af en eller anden Grund gaaet bort fra den Tanke at tage Filialerne forlods og har i Stedet derfor taget et betydeligt større kontant Beløb, og det forekommer mig, at man har gjort rigtigt deri — i saa Henseende er jeg altsaa uenig med det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds (Bjerrø) og dem, der slutte sig til ham.

Jeg skal nu komme en lille Smule nærmere ind paa Spørgsmaalet om Filialer i det hele. I det Øjeblik, der er Tale om Oprettelse af Filialer, maa jeg sige, at jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at man ikke i første Række maa se paa Statskassens Interesse, men vi have at se hen til, om det vil være til Gavn for Befolkningen ude omkring i Landet at faa disse Filialer, og hvis det kunde paavises, at det vilde være til nogen nævneværdig Gavn for den, skulde jeg være den første til at indrømme, at saa maatte vi tage Filialerne, selv om vi muligvis derved fik et lidt mindre kontant Beløb. Altsaa, jeg er fuldt ud enig med det ærede Medlem for Randers Amts 3die Valgkreds og dem, paa hvis Vegne han taler, i, at Statskassens Interesse her maa vige for Befolkningens. Spørgsmaalet er da: Blive Filialerne til Gavn for Befolkningen, og hvorledes skulde de blive til Gavn for den? De skulde altsaa, som det ogsaa er blevet udtalt, blive til Gavn paa den Maade, at de skulde kunne skaffe billigere Penge i Omsætningen. Dertil er for det første at bemærke, at de kunne i alt Fald ikke